

V bakalářské práci: Pluh, který zoral pláně (1936) a Řeka (1937), jako úspěšný příklad filmů na vládní objednávku se na případu dvou dokumentárních filmů z období New Dealu snažím ukázat, že vládou produkováné filmy nemusejí vždy končit jako prvoplánová,, svému producentovi poplatná, ideologická propaganda. Tyto filmy Parea Lorentze, přestože je produkovala americká vláda, se zařadily mezi klenoty světového dokumentárního filmu a byly přínosem nejen pro kinematografii, ale i pro americkou kulturu obecně. Zároveň je nutné podotknout, že oba filmy si získaly široké publikum. Nejedná se tedy o filmy oceňované pouze úzkou skupinou odborné kritiky, ale o snímky, které mohly mít celospolečenský dopad.

V této práci se na základě zařazení filmů do tehdejšího kulturního a společenského kontextu, konkrétní faktografie týkající se vzniku filmů, a konečně filmů samotných, zabývám otázkami: proč zrovna tyto vládní filmy byly tak úspěšné, jakou roli v tomto úspěchu hrály státní peníze, a co zabránilo tomu, aby se filmy zvrhly v bezcennou či manipulativní státní propagandu.

Zároveň doufám, že tato případová studie může alespoň skromným dílem přispět k širší diskuzi o, v českém kontextu aktuálním, problému státní podpory kinematografie.